

Bohuszewicz Minkowski Stanisław (1751 – 1819), poseł z województwa mińskiego na sejm rozbiorczy w 1773 r. Ur. w majątku rodzinnym Litwa, w woj. mińskim, był synem Mikołaja, strażnika połockiego, i Felicjanny Bykowskiej. Ojca stracił na burzliwym sejmiku mińskim w 1756 r.; uczęszczał do kolegium szlacheckiego jezuitów w Wilnie. W r. 1773 mianowany był rotmistrzem woj. miń. i wkrótce potem jednomyślnie obrany posłem sejmowym razem z Tadeuszem Wołodkiewiczem, krewnym Rejtana. Dzielny i nieodstępny kolega sejmowy T. Rejtana i S. Korsaka, postów nowogrodzkich, w walce przeciw A. Ponińskiemu, kuchmistrzowi kor., który za wolą państw rozbiorowych sięgał w tym sejmie po godność marszałka sejmowego. To zmaganie się z przemocą przedstawił B. w swym *Liście... do Prześw. Województwa Mińskiego*, zachowanym w aktach Arch. Państw. w Wilnie. W latach późniejszych był pułkownikiem wojska kor., potem sędzią ziem. mińskim; powszechnie ceniony i szanowany, piastował godność deputata na Trybunał Gł. Lit. w Wilnie w 1784 i 1792 r. Ożeniony był z Teresą Iwanowską; utracił wcześniej liczne potomstwo. Spoczywa w kościele pofrancisz. w Iwieńcu, w woj. miń. Jego mowę pożegnalną pod czas zamknięcia Trybunału zamieszczono w II t. »Mów wybornych«. Estreicher cytuje także anonimową *Odezwę do skonfederowanych sejmujących Stanów*, podpisaną L. S. (unikat w Bibl. Uniw. Warsz.). Treść wskazuje, że napisana była podczas sądów sejmowych w r. 1789 i 1790, które rozpatrywały z uchwały sejmu wielkiego grzechy Ponińskiego, broszura bowiem omawia walkę trzech wspomnianych posłów z Ponińskim, domagając się kary dla winnych i nagrody dla zasłużonych.

W. Enc. II.; Słow. Geogr.; Estr.; Konczyńska W., Rejtan i Bohuszewicz na sejmie 1773 r., Wil. 1935.

Wanda Konczyńska

Polski Słownik Biograficzny, t. II (1936 r.)